

De Europæiske Fællesskabers Tidende

18. Årgang Nr. C 92

25. april 1975

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Indhold

I *Meddelelser*

Råd

Rådets Resolution af 14. april 1975 om Det europæiske økonomiske Fællesskabs første program for en politik vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning 1

Det europæiske økonomiske Fællesskabs første program for en politik vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning 2

II *Forberedende restakter*

.....

III *Oplysninger*

Kommission

Program for aktioner, der skal indledes inden for bygge- og anlægssektoren 17

Offentlige Bygge- og Anlægsarbejder (Rådets direktiv 71/305/EØF af 26. juli 1971, udvidet med Rådets direktiv 72/277/EØF af 26. juli 1972) 21

Offentlige udbud 23

Begrænsede udbud 26

Supplerende oplysninger 30

I

(Meddelelser)

RÅD

RÅDETS RESOLUTION

af 14. april 1975

om Det europæiske økonomiske Fællesskabs første program for en politik vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen om Det europæiske økonomiske Fællesskabs første program for forbrugeroplysning og -beskyttelse,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 2 i traktaten har Det europæiske økonomiske Fællesskab til opgave at fremme en harmonisk udvikling af den økonomiske virksomhed i Fællesskabet som helhed, en varig og afbalanceret ekspansion og en hurtigere højnelse af levestandarden;

kvalitativ forbedring af livsvilkårene er en af Fællesskabets opgaver, som omfatter en beskyttelse af forbrugernes sundhed, sikkerhed og økonomiske interesser;

til gennemførelsen af denne opgave er iværksættelse på fællesskabsplan af en politik vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning nødvendig;

stats- og regeringscheferne bekræftede under deres møde i Paris den 19. og 20. oktober 1972 denne nødvendighed ved at opfordre Fællesskabets institutioner til at forstærke og koordinere foranstaltningerne med henblik på forbrugerbeskyttelse og til at forelægge et program senest i januar 1974 —

GODKENDER princippet om en politik til beskyttelse og oplysning af forbrugerne samt principperne og målene for, samt den almindelige beskrivelse af de foranstaltninger, der skal gennemføres på fællesskabsplan, og som er fastlagt i vedlagte første program;

TAGER TIL EFTERRETNING, at Kommissionen senere vil forelægge hensigtsmæssige forslag med henblik på gennemførelsen af dette program, idet særlig de der i beskrevne metoder og midler benyttes;

FORPLIGTER sig til at træffe afgørelse med hensyn til de ovenfor nævnte forslag så vidt muligt inden for en frist af ni måneder efter deres fremsendelse fra Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT nr. C 62 af 30. 5. 1974, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. C 97 af 16. 8. 1974, s. 47.

BILAG

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKABS FØRSTE PROGRAM FOR EN POLITIK VEDRØRENDE FORBRUGERBESKYTTELSE OG — OPLYSNING

INDLEDNING

1. Styrkelse og koordinering af bestræbelserne til beskyttelse af forbrugerne i Det europæiske økonomiske Fællesskab, som er målsætninger, der blev fremhævet af stats- og regeringscheferne under topkonferencen i Paris i oktober 1972, er et klart og almindeligt følt krav. Drøftelserne i Europa-Parlamentet den 20. september 1972, under hvilke nødvendigheden af en effektiv helhedspolitik til beskyttelse af forbrugerne blev understreget, og de forskellige indlæg, som fulgte, både inden for Parlamentet og i Det økonomiske og sociale Udvalg, og det arbejde, der allerede er udført på dette område både af Fællesskabet og af medlemsstaterne samt flere internationale organisationer, herunder ikke mindst Europarådet og OECD, vidner herom.

Det er i dag nødvendigt at føre en fællesskabspolitik, der tilstræber at beskytte forbrugerne, og som ved at samle, styrke og udbygge Fællesskabets arbejde på dette område bekræfter den vægt, som dette tillægger en kvalitativ forbedring af borgernes levevilkår.

2. De forskellige erfaringer i det udvidede Fællesskabs lande kan bidrage til fremkomsten af nye tanker på forbrugerbeskyttelsesområdet, der sammen med de foranstaltninger, som gennemføres i samtlige medlemsstater, gør det muligt på en anden måde end hidtil at betragte forbrugers stilling og at søge at tilvejebringe en bedre ligevægt i beskyttelsen af dennes interesser.
3. Forbrugeren betragtes nu ikke længere blot som en køber og bruger af varer og tjenesteydelser til personlig brug, til benyttelse i familien eller kollektivt, men som en person, der er interesseret i samfundslivets forskellige aspekter, der direkte eller indirekte kan berøre ham som forbruger. Forbrugers interesser kan inddeles i fem kategorier af fundamentale rettigheder:
  - a) ret til beskyttelse af sundhed og sikkerhed,
  - b) ret til beskyttelse af økonomiske interesser,
  - c) ret til erstatning og afhjælpning ved skader,
  - d) ret til oplysning og undervisning,
  - e) ret til repræsentation (ret til at blive hørt).

4. Alle disse rettigheder bør styrkes ved foranstaltninger inden for rammerne af Fællesskabets politik på specifikke områder, som f.eks. den økonomiske politik, den fælles landbrugspolitik, socialpolitikken, miljøbeskyttelsespolitikken, transportpolitikken og energipolitikken, samt ved indbyrdes tilnærmelse af lovgivningsområder, som alle berører forbrugernes stilling.

Disse foranstaltninger indgår i en politik til kvalitativ forbedring af levevilkårene i Fællesskabet.

5. I nærværende dokument fastlægges de generelle målsætninger og principper for en forbrugerpolitik. Der gøres ligeledes rede for en række prioriterede foranstaltninger, som skal iværksættes i løbet af de kommende år. På et så stort område under stadig udvikling har man således foretrukket at begrænse det arbejde, der skal udføres i en første fase, da nye tendenser vil kunne udvikle sig efter forslag fra Kommissionen, efterhånden som programmets afvikling skrider frem.

I. ALMINDELIGE BETRAGTNINGER

A. FORBRUGEREN OG ØKONOMIEN

6. Medens forbrugerbeskyttelse er en forlængst fastslået kendsgerning i Fællesskabets medlemsstater, er tanken om en forbrugerpolitik derimod relativ ny. Den er en reaktion på den situation forbrugeren befinder sig i — og som undertiden har givet anledning til misbrug og skuffelser — over for den voksende overflod og stadig mere komplicerede karakter af varer og tjenesteydelser, som et ekspanderende marked byder på.

Selv om et sådant marked frembyder fordele, er forbrugeren ikke mere i stand til som bruger af markedet fuldt ud at udfylde rollen som balanceskabende faktor. På grund af udviklingen i markedsbetingelserne har ligevægten mellem leverandører og forbrugere haft en tilbøjelighed til at blive ændret til fordel for leverandørerne. Opdagelsen af nye materialer, indførelsen af nye fremstillingsmetoder, udviklingen af kommunikationsmidlerne, udvidelsen af markederne og fremkomsten af nye salgsmetoder har haft til følge, at produktionen, forsyningen samt efterspørgselen efter en umådelig mangfoldighed af varer og tjenesteydelser er vokset. Dette har medført, at tidligere tiders forbruger, som i almindelighed var en isoleret køber på et lokalt marked af ringe størrelse, er blevet til en bestanddel af et massemarked, som udsættes for reklame- og pressionskampagner fra stærkt organiserede produktions- og distributionsgrupper. Ofte har producenten og distributionsledet større mulighed for at fastlægge markedsvilkårene end forbrugeren. Fusioner af selskaber, karteller og visse frivillige konkurrencebegrænsninger har ligeledes skadet ligevægten til ugunst for forbrugeren.

7. Forretningsmetoder, kontraktmæssige bestemmelser, forbrugerkredit, hele konkurrencebegrebet er undergået en udvikling.

Disse forandringer har blot fremhævet den mangel på ligevægt, som er nævnt ovenfor, og har medført, at forbrugerne og de offentlige myndigheder tydeligere har følt nødvendigheden af at give forbrugeren en bedre oplysning om hans rettigheder og at beskytte ham mod de misbrug, der kan opstå ved sådanne metoder.

Således betragtes de metoder, som tidligere i mange lande kun blev anset for at være illoyale i forholdet mellem producenter (f.eks. falsk reklame), i dag også ud fra synsvinklen forholdet mellem producent og forbruger.

8. Der er blevet gjort forsøg på at afhjælpe den mangel på ligevægt mellem producenter og forbrugere, som er nævnt under punkt 6 og 7. En stadig mere fyldestgørende oplysning har således været påkrævet for at sætte forbrugerne i stand til så vidt muligt at udnytte deres midler på en bedre måde, mere frit at vælge mellem de forskellige varer og tjenesteydelser, der tilbydes, og at øve indflydelse på priser, produktudvikling og markedstendenser. Der er derfor blevet gennemført studier, enqueter og sammenlignende undersøgelser med hensyn til kvaliteten og brugsegnetheden af varer og tjenesteydelser, samt vedrørende prispolitik, markedsvilkår, forbrugernes adfærd, rationalisering af arbejdet i hjemmet osv.

9. Da forbrugerne er klar over, at de som individer kun udøver en meget beskeden indflydelse, er det forståeligt, at de søger at slutte sig sammen for at forsvare deres interesser, og at der i stadig højere grad opfordres til i videre omfang at lade dem medvirke ved beslutningsprocessen.

B. FORBRUGEREN OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB

10. I præamblen til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab nævnes blandt Fællesskabets grundlæggende målsætninger »stadig at forbedre deres folks levevilkår og beskæftigelsesforhold«. Denne tanke er udviklet i traktatens artikel 2, som bestemmer, at Fællesskabet navnlig har til opgave »at fremme en harmonisk udvikling af den økonomiske virksomhed, en varig og afbalanceret ekspansion, en øget stabilitet og en hurtigere højnelse af levestandarden«.

Til gennemførelse af denne opgave er der allerede truffet en række foranstaltninger i overensstemmelse med de former og metoder, som er angivet i traktaten.

11. I artikel 39 i traktaten henvises udtrykkeligt til forbrugerne. Efter blandt målsætningerne for den fælles landbrugspolitik at have angivet sikring af forsyningerne og stabilisering af markederne, nævnes målsætningen om at »sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer«.
12. Hvad angår konkurrencereglerne bestemmer artikel 85, stk. 3, at tilladelse til indgåelse af visse aftaler mellem virksomheder er betinget af, at »en rimelig andel« af fordelene herved sikres forbrugerne. Ligeledes nævnes i artikel 86 som eksempel på misbrug, »begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne«.
13. I bilag I gives en oversigt over de foranstaltninger, som allerede er truffet af Fællesskabet, og som er af interesse for forbrugerne.

I bilag II er anført et udvalg af de direktiver, der er vedtaget af Rådet på områder, som er af interesse for forbrugerne.

Selv om Fællesskabets almindelige politik er resultatet af et kompromis mellem modstående økonomiske interesser og forskelligartet politik i de enkelte medlemsstater, er det uomtvisteligt, at der er sket fremskridt med hensyn til beskyttelse og oplysning af forbrugerne, men at det er nødvendigt at fortsætte bestræbelserne i denne retning.

II. MÅLSÆTNINGER FOR FÆLLESSKABETS FORBRUGERPOLITIK

14. Betragter man de opgaver, der påhviler Fællesskabet ifølge traktaten, viser det sig, at foranstaltningerne som helhed har haft følgevirkninger på forbrugerniveau. En første generel målsætning må derfor bestå i, at Fællesskabet i vidt omfang tager forbrugernes interesser på de forskellige fælles aktivitetsområder i betragtning og opfylder deres kollektive og individuelle behov. Det synes derfor nødvendigt at fastlægge en særlig fællesskabspolitik til beskyttelse og oplysning af forbrugerne. I forhold til de øvrige former for fællesskabspolitik drejer det sig her om generelle retningslinjer med sigte på at forbedre forbrugernes stilling inden for alle sektorer af produktion, distribution og tjenesteydelser. De fastlagte målsætninger for denne politik går navnlig ud på at sikre:
  - A. En effektiv beskyttelse mod de farer, som vil kunne påvirke forbrugernes sundhed og sikkerhed;
  - B. en effektiv beskyttelse mod skade af forbrugernes økonomiske interesser;
  - C. rådgivning, bistand samt erstatning og afhjælpning af skader ved hensigtsmæssige midler;
  - D. oplysning og undervisning af forbrugerne;
  - E. konsultation og repræsentation af forbrugerne under forberedelsen af afgørelser, der vedrører dem.

A. BESKYTTELSE AF FORBRUGERNES SUNDHED OG SIKKERHED

15. De foranstaltninger, der skal gennemføres for at nå dette mål, bør hvile på følgende principper:
  - a) *PRINCIPER*

- i) De varer og tjenesteydelser, som stilles til forbrugernes rådighed, bør være af en sådan karakter, at de ved normal eller påregnet anvendelse ikke indebærer fare for forbrugernes sundhed og sikkerhed; de skal kunne trækkes tilbage fra markedet ved hurtige og enkle fremgangsmåder, hvis de indebærer sådanne farer.

Forbrugeren bør i almindelighed på hensigtsmæssig måde oplyses om de farer, som vil kunne opstå ved en påregnet anvendelse af varer og tjenesteydelser, under hensyntagen til disses art og de personer, de er bestemt for.

- ii) Forbrugeren skal beskyttes mod følgerne af legemlige skader, forårsaget af mangelfulde varer og tjenesteydelser, ydet af producenter af varer og tjenesteydelser.
- iii) Stoffe og præparater, som vil kunne indgå i eller tilsættes levnedsmidler, skal angives, ligesom der skal gives forskrifter for deres anvendelse, navnlig ved at stræbe efter gennem fællesskabsregler at opstille klare og nøjagtige positivlister. Ligeledes skal der ske en angivelse af den behandling, som levnedsmidler kan gennemgå, og der skal gives forskrifter for disses anvendelse, når forbrugerbeskyttelsen kræver det.
- Levnedsmidler må ikke forringes eller forurenes af emballager og andre genstande eller stoffer, som de kommer i kontakt med, som omgiver dem, eller på grund af transport- og oplagringsforholdene eller gennem personer, som kommer i berøring med levnedsmidlerne i et sådant omfang, at disse påvirker forbrugers sundhed eller sikkerhed eller bliver uegnede til menneskeføde.
- iv) Elektriske og elektroniske maskiner, apparater og udstyr samt visse kategorier af varer, som i sig selv eller ved deres brug vil kunne påvirke forbrugers sundhed og sikkerhed bør være omfattet af særlige forskrifter og undergivet en af de offentlige myndigheder anerkendt eller godkendt procedure (såsom godkendelse eller erklæring om overensstemmelse med harmoniserede standarder eller forskrifter) for at de kan anvendes under fuld sikkerhed.
- v) Visse kategorier af nye produkter, som vil kunne skade forbrugernes sundhed eller sikkerhed, skal undergives særlige autorisationer, der harmoniseres inden for Fællesskabet som helhed.

b) PRIORITEREDE FORANSTALTNINGER

16. Fællesskabet fører allerede for at fremme varernes frie bevægelighed en aktiv politik for indbyrdes tilnærmelse af lovgivning på landbrugs- og levnedsmiddel- samt industriområdet. Rådet har vedtaget flere programmer⁽¹⁾ for specifikke områder med henblik på at harmonisere medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser. I disse programmer er der opstillet prioriterede mål for indbyrdes tilnærmelse af lovbestemmelser samt en tidsplan for disse måls gennemførelse. De områder, som er af særlig betydning for beskyttelse af forbrugernes sundhed og sikkerhed, er følgende:

- levnedsmidler,
- kosmetik og vaske- og rengøringsmidler,
- redskaber og varige forbrugsgoder,
- automobiler,
- tekstiler,
- legetøj,
- farlige stoffer,
- genstande, der kommer i berøring med levnedsmidler,
- lægemidler,
- gødningsstoffer og skadedyrsbekæmpelsesmidler,
- produkter til veterinær brug samt til foder⁽²⁾.

⁽¹⁾ — Almindeligt program om fjernelse af tekniske hindringer for samhandlen med industrivarer og næringsmidler, der følger af forskelle mellem medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, opstillet ved Rådets resolution af 28. maj 1969 (EFT nr. C 76 af 17. 6. 1969, s. 1) og suppleret ved resolution af 21. maj 1973 (EFT nr. C 38 af 5. 6. 1973, s. 1).

— Handlingsprogram af 17. december 1973 vedrørende industri- og teknologipolitik (Rådets resolution af 17. december 1973, EFT nr. C 117 af 31. 12. 1973, s. 1).

⁽²⁾ Rådets resolution af 22. juli 1974 (EFT nr. C 92 af 6. 8. 1974, s. 2).

17. Det, der er nødvendigt for Fællesskabet at foretage på dette område, vil bestå i:
- at gennemføre de programmer, der er nævnt under punkt 16, navnlig for så vidt angår de prioriterede foranstaltninger, som vedrører forbrugerne;
  - at fortsætte med at undersøge resultaterne af den igangværende forskning vedrørende de stoffer, der vil kunne påvirke forbrugernes sundhed og sikkerhed, navnlig dem, der er nævnt under punkt 16; i givet fald at tage initiativer med henblik på at samordne og tilskynde til en sådan forskning;
  - at angive de produkter eller kategorier af produkter, som, fordi de vil kunne skade sundheden eller sikkerheden, skal være undergivet autorisationsregler, der harmoniseres inden for Fællesskabet som helhed.

B. BESKYTTELSE AF FORBRUGERNES ØKONOMISKE INTERESSER

18. Denne beskyttelse skal sikres ved love eller andre retsfor skrifter, enten harmoniserede på fællesskabsplan eller vedtaget direkte på dette niveau på baggrund af nedennævnte principper (*).

a) PRINCIPPER

19. i) Købere af varer eller tjenesteydelser skal beskyttes mod misbrug af sælgers stærkere stilling, herunder især mod standardkontrakter (*), der affattes ensidigt, udelukkelse i kontrakterne af væsentlige rettigheder, urimelige kreditvilkår, krav om betaling for ikke-bestilte varer og aggressive salgsmetoder.
- ii) Forbrugeren skal beskyttes mod den økonomiske skade, som en mangelfuld vare eller utilstrækkelige tjenesteydelser påfører ham.
- iii) Præsentation af og salgsfremmende foranstaltninger for varer eller tjenesteydelser — herunder finansielle tjenesteydelser — må ikke være udformet på en sådan måde, at de direkte eller indirekte vildleder dem, som tilbuddet gælder, eller som har anmodet om dette.
- iv) Ingen form for reklame — det være sig visuel eller auditiv — må vildlede den potentielle køber af en vare eller en tjenesteydelse. Uanset hvilke medier der anvendes, skal den, der averterer, være i stand til ved passende midler at godtgøre rigtigheden af det, han har anført.
- v) Alle oplysninger, der gives på etiketten, på salgsstedet eller i reklamen, skal være nøjagtige.
- vi) Forbrugerne må kunne nyde godt af en tilfredsstillende service efter købet af varige forbrugsgoder, herunder mulighed for at få de nødvendige reservedele til udførelse af reparationer.
- vii) Det varesortiment, der tilbydes forbrugerne, skal så vidt muligt give disse et passende udvalg.

b) PRIORITEREDE FORANSTALTNINGER

20. i) *Harmonisering af de almindelige betingelser for forbrugercredit, herunder afbetaling*
- De undersøgelser, der er foretaget efter den seneste udvikling i kreditmulighederne, viser, at forbrugeren har behov for bistand på dette område.
21. Kommissionen fremsætter på grundlag af undersøgelser, som den selv eller de nationale myndigheder allerede har foretaget, forslag om de almindelige betingelser for forbrugercredit.

(*) Se punkt 48.

22. ii) *Beskyttelse af forbrugeren mod falsk eller vildledende reklame gennem hensigtsmæssige foranstaltninger*
- fastsætte principper, der gør det muligt at vurdere, om en reklame er falsk, vildledende eller illoyal,
  - træffe foranstaltninger med henblik på at forhindre, at forbrugers økonomiske interesser skades ved en falsk eller vildledende reklame eller anden reklamemisbrug,
  - undersøge fremgangsmåder, hvorved kampagner med falsk eller vildledende reklame hurtigt kan bringes til ophør, og rigtigheden af det i reklamen anførte kan sikres,
  - undersøge mulighederne for at bekæmpe virkningerne af falsk eller vildledende reklame, navnlig gennem offentliggørelse af berigtigende meddelelser,
  - undersøge problemerne i forbindelse med omvendt bevisbyrde.
23. Med henblik herpå vil Kommissionen
- bygge på det allerede udførte arbejde (*) og i givet fald supplere det med særlige undersøgelser;
  - fortsætte det arbejde, der er i gang i forbindelse med harmoniseringen af lovgivningerne;
  - forelægge Rådet hensigtsmæssige forslag i overensstemmelse hermed.
24. iii) *Beskyttelse af forbrugerne mod urimelige forretningsmetoder, på følgende områder*
- kontraktbestemmelser (*),
  - garantibetingelser, navnlig for varige goder,
  - dørsalg (*),
  - salg med tilgift,
  - uopfordret tilsendelse af varer,
  - angivelser på etiketter og emballager, osv.
25. Med henblik herpå vil Kommissionen:
- sammenholde de af medlemsstaterne truffne foranstaltninger med de internationale organisationers afsluttede eller igangværende undersøgelser,
  - fremsætte alle hensigtsmæssige forslag for Rådet.
26. iv) *Harmonisering af retsreglerne om produktansvar, for at forbedre forbrugerbeskyttelsen*
27. Med henblik herpå vil Kommissionen på grundlag af allerede foretagne eller igangværende undersøgelser forelægge hensigtsmæssige forslag for Rådet (*).
28. v) *Forbedring af udvalget og kvaliteten af de tjenesteydelser, der tilbydes forbrugerne*
29. Inden for dette komplicerede og i almindelighed sparsomt undersøgte område åbner sig et vidtrækkende ide- og handlingsfelt for Fællesskabet. Kommissionen vil foretage en undersøgelse af dette spørgsmål. Den vil inden den 31. december 1975 fremsende konklusionerne af denne undersøgelse, i givet fald vedlagt hensigtsmæssige forslag.

(*) Se punkt 48.

30. vi) *Fremme af mere generelle økonomiske forbrugerinteresser*

For bedre at kunne imødekomme forbrugernes individuelle og kollektive behov bør der findes løsninger på en række generelle problemer, som f.eks.:

- hvorledes den enkelte kan opnå et bedre forhold mellem kvalitet og pris for leverede varer og tjenesteydelser;
- hvorledes spild kan undgås, navnlig for så vidt angår
  - varernes emballering,
  - varernes holdbarhed,
  - genanvendelse af materialer;
- beskyttelse mod sådan reklame, som ikke respekterer forbrugers personlige frihed.

31. Stillet over for disse problemer af forholdsvis ny art vil Kommissionen bestræbe sig på ved undersøgelser at fastlægge grundlaget for fremtidige foranstaltninger.

C. RÅDGIVNING, BISTAND OG ERSTATNING OG AFHJÆLPNING VED SKADER

a) *PRINCIPPER*

32. Forbrugeren skal have rådgivning og bistand med hensyn til klager og i tilfælde af skader forårsaget ved køb eller anvendelse af mangelfulde varer eller utilstrækkelige tjenesteydelser.

Han bør endvidere have krav på at opnå rimelig erstatning for sådanne skader gennem hurtige, effektive og lidet bekostelige fremgangsmåder.

b) *FORANSTALTNINGER*

33. Med henblik herpå vil Kommissionen:

i) undersøge:

- de systemer for bistand og rådgivning, der findes i medlemsstaterne,
- de systemer for reklamation, voldgift og bilæggelse i mindelighed af tvister, der findes i medlemsstaterne,
- medlemsstaternes lovgivning om forbrugernes beskyttelse ved domstolene, især de forskellige former for søgsmålsadgang og procedurer der er til rådighed, herunder aktionsmuligheder for forbrugersammenslutninger og andre organisationer,
- systemer og lovgivninger i visse tredjelande, som svarer til de ovenfor nævnte,

ii) fremlægge rapporter, der sammenfatter og sammenligner de fordele og ulemper, der er forbundet med de forskellige systemer, fremgangsmåder og det materiale, som anvendes i forbindelse med bistand og rådgivning, reklamationer og søgsmål.

iii) om fornødent fremlægge hensigtsmæssige forslag til bedre anvendelse og forbedring af de bestående systemer.

iv) undersøge det formålstjenlige i en metode til udveksling af oplysninger om resultaterne af reklamationer og søgsmål vedrørende masseproducerede varer, der sælges i samtlige eller i flere medlemsstater.

D. FORBRUGEROPLYSNING OG -UNDERVISNING

Forbrugeroplysning

a) PRINCIPPER

34. Køberen af varer eller tjenesteydelser bør have tilstrækkelige oplysninger, der sætter ham i stand til:
- at vurdere de væsentlige egenskaber ved de tilbudte varer og tjenesteydelser, såsom art, kvalitet, mængde og priser;
  - at foretage et rationelt valg mellem konkurrerende varer og tjenesteydelser;
  - at benytte disse varer og tjenesteydelser sikkert og på tilfredsstillende måde;
  - at kræve erstatning og afhjælpning ved eventuelle skader, der skyldes den modtagne vare- eller tjenesteydelse.

b) PRIORITEREDE FORANSTALTNINGER

35. i) *Foranstaltninger i forbindelse med oplysning om varer og tjenesteydelser*
- udformning af generelle principper, som bør anvendes ved udarbejdelsen af alle specifikke direktiver og andre regler, der vedrører forbrugerbeskyttelse;
  - opstilling af regler for mærkning af varer, for hvilke specifikationerne er harmoniseret på fællesskabsniveau. Disse regler skal muliggøre en tydelig, letlæselig og utvetydig mærkning;
  - for levnedsmidlers vedkommende opstilling af regler, der klart angiver de forskellige oplysninger, som forbrugerne skal gøres bekendt med (såsom art, sammensætning, vægt eller rumfang, næringsværdi, fremstillingsdato eller enhver anden nyttig datomærkning, osv.);
  - for andre varer end levnedsmidler og for tjenesteydelser opstilling af regler, der klart angiver de oplysninger, der er af interesse for forbrugeren, og som han skal gøres bekendt med;
  - udarbejdelse af fælles principper for prisangivelse og eventuelt angivelse af prisen pr. vægt- eller rumfangsenhed;
  - tilskyndelse til anvendelse og harmonisering af frivillige systemer for oplysende mærkning.
36. ii) *Foranstaltninger i forbindelse med sammenlignende afprøvninger*
- Sammenlignende afprøvninger er en anden oplysningskilde. Disse afprøvninger kan foretages af statsfinansierede organer, af private organer eller af blandede organer. En samordnet udveksling af oplysninger mellem disse organer vil være nyttig (*).
- Kommissionen tager de nødvendige initiativer til, at de organer, der i medlemsstaterne udfører sammenlignende afprøvninger, samarbejder så snævert som muligt, navnlig ved at foretage fælles afprøvninger eller ved at udforme ensartede standarder for afprøvnin-
gerne.
37. iii) *Undersøgelse af forbrugernes adfærd*
- For at fastlægge en samordnet politik for forbrugeroplysning og -undervisning er det nødvendigt at vide mere om forbrugernes adfærd og indstilling. Kommissionen er

(*) Se punkt 48.

allerede i færd med at foretage regelmæssige enqueter hos forbrugerne om visse sider af Fællesskabets økonomiske situation. Den vil fortsætte disse enqueter og udstrække dem til andre emner i samarbejde med medlemsstaterne, forbrugerorganisationerne og andre organer med henblik på at få et bedre kendskab til behov og adfærd hos forbrugerne i Fællesskabet.

38. iv) Klar oplysning til forbrugerne om de foranstaltninger, der er gennemført nationalt og på fællesskabsplan, og som direkte eller indirekte kan komme til at berøre forbrugerinteresserne.

39. En sådan foranstaltning vil for Kommissionen navnlig bestå i:

- at udarbejde en fortegnelse over de typer af oplysning, der er mest gavnlige for forbrugerne inden for Fællesskabet for så vidt angår varer og tjenesteydelser, og på grundlag heraf udarbejde grundmateriale;
- at give klar og mere omfattende og varieret oplysning om de spørgsmål af interesse for forbrugerne, der behandles af Fællesskabet, samt samarbejde snævert herom med medlemsstaterne, forbrugerorganisationerne og andre organer;
- at tilskynde til produktion af fjernsyns- og radioprogrammer samt film, til offentliggørelse af artikler i pressen osv., om emner af interesse for forbrugerne;
- at offentliggøre en årsberetning om de foranstaltninger, der af Fællesskabet og medlemsstaterne er truffet til fordel for forbrugerne for så vidt angår lovgivningen og dennes gennemførelse, oplysning, konsultation og samordning.

v) *Oplysning om priser*

40. Forbrugerne bør oplyses om betingelserne for prisdannelsen i Fællesskabet. Sådanne oplysninger gives af Kommissionen, navnlig i den under punkt 39 nævnte årsberetning.
41. Kommissionen bør fortsat foretage enqueter vedrørende detailpriser og bestræbe sig på i rette tid at oplyse offentligheden om prisforskelle inden for Fællesskabet.

Undervisning i forbrugerspørgsmål

a) *PRINCIPPER*

42. Undervisningstilbud må være tilgængelige for børn, unge og voksne således, at de får mulighed for at handle som bevidste forbrugere, der har forudsætninger for på rationel vis at vælge varer og tjenesteydelser, og viden om deres rettigheder og ansvar. For at opnå disse mål har forbrugerne i særlig grad brug for at kende grundprincipperne i samtidens økonomi.

b) *FORANSTALTNINGER*

43. i) *Fremme af undervisningen i forbrugerspørgsmål*

Til fremme af forbrugernes uddannelse ved råd og vejledninger på fællesskabsplan vil Kommissionen påbegynde supplerende studier i samarbejde med medlemsstaterne og forbrugerorganisationerne.

Sådanne studier foretages i samarbejde med sagkyndige i medlemsstaterne. Studierne må sigte mod at fastlægge metoder og foreslå materialer med henblik på igennem undervisningsvejledninger at fremme undervisningen i forbrugerorienterede emner i skoler, på universiteter og på andre uddannelsesinstitutioner.

44. ii) *Uddannelse af lærere*

Uddannelse af lærere, der skal stå for undervisning af forbrugerne, må anses for en nødvendig opgave. Flere ideer har været fremsat i denne forbindelse — blandt andet etable-

ring i medlemslandene af centre, hvor resultater fra økonomisk og sociologisk forskning kan studeres med henblik på videre formidling. Ligeledes har man foreslået en udveksling af ideer, af medarbejdere og af studerende mellem sådanne centre. Kommissionen tilskynder og støtter aktiviteter i denne retning.

45. iii) *En omfattende informationsformidling*

Kommissionen vil i overensstemmelse med sin almindelige oplysningspolitik i samarbejde med den nationale administration i de enkelte medlemsstater og organisationer med interesse for forbrugerspørgsmål tilskynde til udveksling og informationsformidling om emner, der er af interesse for forbrugerne. Offentliggørelsen af en årsberetning, som foreslået i punkt 39, vil give en positiv lejlighed til at bevidstgøre forbrugerne.

E. FORBRUGERKONSULTATION OG -REPRÆSENTATION

a) *PRINCIPPER*

46. Ved forberedelsen af afgørelser der vedrører forbrugerne, bør disse konsulteres og høres navnlig gennem organisationer, der beskæftiger sig med forbrugerbeskyttelse og -oplysning.

b) *FORANSTALTNINGER*

47. Kommissionens virksomhed på dette område vil bestå i:

- i) under anvendelse af allerede gennemførte undersøgelser (*) at foretage en sammenlignende undersøgelse af de forskellige former for forbrugerkonsultation, -repræsentation og -deltagelse, der anvendes i medlemsstaterne, og navnlig af reglerne og kriterierne for, hvornår forbrugerorganisationer er repræsentative og for offentlige myndigheders eventuelle anerkendelse af sådanne organisationer;
- ii) at opmuntre de repræsentative forbrugerorganisationer til at undersøge visse emner, der er særlig vigtige for forbrugerne, og til at fremsætte deres synspunkter og samordne deres bestræbelser;
- iii) at fremme udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne om den mest hensigtsmæssige fremgangsmåde til at give forbrugerne mulighed for at blive konsulteret eller hørt.

III. GENNEMFØRELSE

48. Ved gennemførelsen af dette program vil Kommissionen i vid udstrækning tage hensyn til de af medlemsstaterne, de internationale institutioner ⁽¹⁾ og forbrugerorganisationerne allerede påbegyndte undersøgelser og arbejder og med sidstnævnte indlede et samarbejde, der gør det muligt for Fællesskabet at drage fordel af det arbejde, der allerede er i gang.

I denne forbindelse er samarbejdet med Europarådet og OECD særlig vigtigt på grund af det arbejde, som udføres af disse organisationer på områder vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning, og som i dette program er markeret med en stjerne.

(*) Se punkt 48.

(1) De institutioner, med hvilke et samarbejde skal opretholdes, er blandt andre følgende:

- De forenede Nationer, De forenede Nationers organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur, Verdenssundhedsorganisationen, Organisationen for Ernæring og Landbrug samt Codex Alimentarius, Organisationen for økonomisk Samarbejde og Udvikling, Europarådet, Nordisk embedsmandskomite for Forbrugerspørgsmål.
- Den internationale Standardiseringsorganisation og Den internationale elektrotekniske Kommission, Det europæiske Standardiseringsudvalg og Det europæiske standardiseringsudvalg for Elektroteknik.

Betydningen af et sådant samarbejde må ikke undervurderes, og alt vil blive gjort for at opretholde og videreudvikle de nære og harmoniske forbindelser, der allerede består, eller som er ved at blive skabt, vedrørende forbrugerspørgsmål.

49. Denne tekst skal betragtes som første etape i et mere omfattende program, som det måske senere kan blive nødvendigt at udbygge. Det tilstræbes at afslutte denne første fase inden for en frist på fire år.

TILLÆG 1

FORANSTALTNINGER, SOM ALLEREDE ER TRUFFET AF FÆLLESSKABET, OG SOM ER AF INTERESSE FOR FORBRUGERNE

Udviklingen af Det europæiske økonomiske Fællesskab og virkeliggørelsen af toldunionen har været af interesse for forbrugerne, navnlig på følgende områder:

a) *Udvidelse af det vareudvalg, der tilbydes forbrugeren*

Med de frie varebevægelser er det blevet muligt at tilbyde forbrugerne et mere varieret udvalg af varer og sikre dem en mere regelmæssig forsyning.

b) *Konkurrence og priser*

Anvendelsen af traktatens artikel 85 og 86 har bidraget til at opretholde konkurrencen i fællesmarkedet med de deraf følgende konsekvenser for prisdannelsen.

c) *Harmonisering af retsfor skrifter*

Ved udarbejdelsen af forskellige direktiver på landbrugsområdet og vedrørende industrivarer er der blevet taget hensyn til forbrugernes interesser, herunder især for så vidt angår deres sundhed og sikkerhed (eksempler herpå er givet i bilag 2).

d) *Forbrugeroplysning og forbrugerrepræsentation*

De oplysninger, der er udsendt af Kommissionens informationstjenester, er blevet suppleret med synspunkter fra Forbrugerkontaktkomiteen, der holdt møder fra 1962 til 1972.

Kommissionen har oprettet en afdeling for miljø- og forbrugerbeskyttelse, hvor et kontor specielt tager sig af forbrugeroplysning og beskyttelse.

For at udfylde det tomrum, der opstod efter kontaktkomiteens ophør, har Kommissionen nedsat en rådgivende forbrugerkomité (afgørelse af 25. september 1973) ⁽¹⁾, der trådte sammen for første gang den 19. november 1973.

Der findes andre rådgivende komiteer, hvor forbrugerne er repræsenteret sammen med producenterne og andre interesserede parter, især på landbrugsområdet og toldområdet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 283 af 10. 10. 1973, s. 18.

TILLÆG 2

UDVALG AF RÅDSDIREKTIVER, SOM ER AF INTERESSE FOR FORBRUGERNE

(fortegnelse pr. 31. maj 1974)

LEVNEDSMIDLER

1. *Tilladte farvestoffer*

Indbyrdes tilnærmelse af retsforskrifter: direktiv af 23. oktober 1962 (EFT nr. 115 fra 1962, s. 2645/62), ændret ved direktiverne:

- 65/469/EØF (EFT nr. 178 fra 1965, s. 2793/65),
- 67/653/EØF (EFT nr. 263 fra 1967, s. 4),
- 68/419/EØF (EFT nr. L 309 fra 1968, s. 24),
- 70/358/EØF (EFT nr. L 157 fra 1970, s. 36).

2. *Tilladte konserveringsstoffer*

a) Indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne: direktiv 64/54/EØF af 5. november 1963 (EFT nr. 12 fra 1964, s. 161), ændret ved direktiverne:

- 65/66/EØF (EFT nr. 22 fra 1965, s. 373/65),
- 66/722/EØF (EFT nr. 233 fra 1966, s. 3947/66),
- 67/427/EØF (EFT nr. 148 fra 1967, s. 1),
- 68/420/EØF (EFT nr. L 309 fra 1968, s. 25),
- 70/359/EØF (EFT nr. L 157 fra 1970, s. 38),
- 71/160/EØF (EFT nr. L 87 fra 1971, s. 12),
- 72/2/EØF (EFT nr. L 298 fra 1972, s. 48),
- 74/62/EØF (EFT nr. L 38 fra 1974, s. 29).

b) Renhedskriterier for tilladte konserveringsstoffer: direktiv 65/66/EØF af 26. januar 1965 (EFT nr. 22 fra 1965, s. 373/65), ændret ved direktiv 67/428/EØF (EFT nr. 148 fra 1967, s. 10), berigtiget i EFT nr. 126 fra 1965, s. 2148/65.

c) Anvendelses- og kontrolforanstaltninger ved kvalitative og kvantitative analyser af konserveringsstoffer i og på frugter: direktiv 67/427/EØF af 27. juni 1967 (EFT nr. 148 fra 1967, s. 1).

3. *Tilladte antioxidant*

Direktiv 70/357/EØF af 13. juli 1970 (EFT nr. L 157 fra 1970, s. 31).

4. *Kakao- og chokoladearer*

Indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne: direktiv 73/241/EØF af 24. juli 1973 (EFT nr. L 228 fra 1973, s. 23).

5. *Sukker*

Indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne: direktiv 73/437/EØF af 11. december 1973 (EFT nr. 356 fra 1973, s. 71).

DIREKTIVER PÅ VETERINÆROMRÅDET

1. *Direktiv om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin:*

Direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1974 (EFT nr. 121 fra 1964, s. 1977/64), ændret ved direktiverne:

- 66/600/EØF (EFT nr. 192 fra 1966, s. 3294/66),
- 70/360/EØF (EFT nr. L 157 fra 1970, s. 40),
- 71/285/EØF (EFT nr. L 179 fra 1971, s. 1),
- 72/97/EØF (EFT nr. L 38 fra 1972, s. 95),
- 72/445/EØF (EFT nr. L 298 fra 1972, s. 49),
- 73/150/EØF (EFT nr. L 172 fra 1973, s. 18).

2. *Sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med fersk fjerkrækød*

Direktiv 71/118/EØF af 15. februar 1971 (EFT nr. L 55 fra 1971, s. 23).

3. *Sundhedsmæssige problemer vedrørende handelen med fersk kød inden for Fællesskabet*

Direktiv 64/433/EØF af 26. juni 1964 (EFT nr. 121 fra 1964, s. 2012/64), ændret ved direktiverne:

- 66/601/EØF (EFT nr. 192 fra 1966, s. 3302/66),
- 69/349/EØF (EFT nr. L 256 fra 1969, s. 5),
- 70/486/EØF (EFT nr. L 239 fra 1970, s. 42).

FODERSTOFFER

1. *Indførelse af fællesskabsprøveudtagningsmåder og analysemetoder for så vidt angår den officielle kontrol med foderstoffer*

Direktiv 70/373/EØF af 20. juli 1970 (EFT nr. L 170 fra 1970, s. 1), ændret ved direktiv 72/275/EØF (EFT nr. L 171 fra 1972, s. 39).

2. *Tilsætningsstoffer til foderstoffer*

Direktiv 70/524/EØF af 23. november 1970 (EFT nr. L 270 fra 1970, s. 1), ændret ved direktiv 73/103/EØF (EFT nr. L 124 fra 1973, s. 17).

3. *Uønskede stoffer i foderstoffer*

Direktiv 74/63/EØF af 17. december 1973 (EFT nr. L 38 fra 1974, s. 31).

SUNDHEDSBESKYTTELSE

1. *Medicinske specialiteter*

Indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne: direktiv 65/65/EØF af 26. januar 1965 (EFT nr. 22 fra 1965, s. 369/65), ændret ved direktiv 66/454/EØF (EFT nr. 144 fra 1966, s. 2658/66).

2. *Klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer*

a) Indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne: direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 (EFT nr. 196 fra 1967, s. 1), ændret ved direktiverne:

- 70/189/EØF (EFT nr. 59 fra 1970, s. 33),
- 71/144/EØF (EFT nr. L 74 fra 1971, s. 15),
- 73/146/EØF (EFT nr. L 167 fra 1973, s. 1).

b) Klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater (opløsningsmidler): direktiv 73/173/EØF af 4. juni 1973 (EFT nr. 189 fra 1973, s. 7).

TEKSTILPRODUKTER

1. *Betegnelser for tekstilprodukter*

Indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne: direktiv 71/307/EØF af 26. juli 1971 (EFT nr. L 185 fra 1971, s. 16).

2. *Kvantitative analyser af binære tekstilfiberblandinger*

Indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne: direktiv 72/276/EØF af 17. juli 1972 (EFT nr. L 173 fra 1972, s. 1).

3. *Kvantitative analyser af ternære tekstilfiberblandinger*

Indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne: direktiv 73/44/EØF af 26. februar 1973 (EFT nr. L 83 fra 1973, s. 1).

INDUSTRIPRODUKTER

Vaske- og rengøringsmidler

1. *Vaske- og rengøringsmidler*

Indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne: direktiv 73/404/EØF af 22. november 1973 (EFT nr. L 347 fra 1973, s. 51).

2. *Kontrolmetoder for de anionaktive stoffers biologiske nedbrydningssevne*

Indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne: direktiv 73/405/EØF af 22. november 1973 (EFT nr. L 347 fra 1973, s. 53).

Krystal

Beskrivelse af etikettering af krystal: direktiv 69/493/EØF af 15. december 1969 (EFT nr. L 326 fra 1969, s. 36).

Vejeinstrumenter — ikke-automatiske

Indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne: direktiv 73/360/EØF af 19. november 1973 (EFT nr. L 335 fra 1973, s. 1).

Elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser

Harmonisering af love: direktiv 73/23/EØF af 19. februar 1973 (EFT nr. L 77 fra 1973, s. 29).

MOTORDREVNE KØRETØJER OG DERES ANVENDELSE

1. *Foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af udstødningsgas fra køretøjsmotorer med styret tænding*

Indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne: direktiv 70/220/EØF af 20. marts 1970 (EFT nr. L 76 fra 1970, s. 1).

2. *Beholdere for flydende brændstof og sikkerhedsforanstaltninger med hensyn til baglygter på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil*
Indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne: direktiv 70/221/EØF af 20. marts 1970 (EFT nr. L 76 fra 1970, s. 23).
3. *Styreapparater for motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil*
Indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne: direktiv 70/311/EØF af 8. juni 1970 (EFT nr. L 133 fra 1970, s. 10).
4. *Godkendte typer af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil*
Indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne: direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 (EFT nr. L 42 fra 1970, s. 1).
5. *Tilladt støjniveau og udstødningssystemer for motordrevne køretøjer*
Indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne: direktiv 70/157/EØF af 6. februar 1970 (EFT nr. L 42 fra 1970, s. 16).
6. *Bremseanordninger for visse kategorier motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil*
Indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne: direktiv 71/320/EØF af 26. juli 1971 (EFT nr. L 202 fra 1971, s. 37).
7. *Ansvarsforsikring i forbindelse med anvendelse af køretøjer og forpligtelse til at tegne sådan forsikring*
direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 (EFT nr. L 103 fra 1972, s. 1).
8. *Motordrevne køretøjers lydsignalsystemer*
direktiv 70/388/EØF af 27. juli 1970 (EFT nr. L 176 fra 1970, s. 12).
9. *Døre i motordrevne køretøjer*
direktiv 70/387/EØF af 27. juli 1970 (EFT nr. L 176 fra 1970, s. 5).
10. *Førerspejle til motordrevne køretøjer*
direktiv 71/127/EØF af 1. marts 1971 (EFT nr. L 68 fra 1971, s. 1).
11. *Foranstaltninger mod emissionen af forurenende stoffer fra dieselmotorer*
direktiv 72/306/EØF af 2. august 1972 (EFT nr. L 190 fra 1972, s. 1).
12. *Motordrevne køretøjers indre indretning*
direktiv 74/60/EØF af 17. december 1973 (EFT nr. L 38 fra 1974, s. 2).
13. *Anordninger til tyverisikring af motorkøretøjer*
direktiv 74/61/EØF af 17. december 1973 (EFT nr. L 38 fra 1974, s. 22).

MATERIALISEREDE LÆNGDEMÅL

Indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne: direktiv 73/362/EØF af 19. november 1973 (EFT nr. L 335 fra 1973, s. 56).

UDVIDELSEN AF FÆLLESSKABET

Ændring af visse direktiver som følge af udvidelsen af Fællesskabet (EFT nr. L 326 fra 1973, s. 17).

III

(Oplysninger)

KOMMISSION

Program for aktioner, der skal indledes inden for bygge- og anlægssektoren

Indledning

Den 16. november 1972 (SEC(72)3991), godkendte Kommissionen en fremgangsmåde for gennem udveksling af synspunkter mellem sagkyndige fra medlemsstaterne på den ene side og Kommissionens tjenestegrene på den anden side at fastlægge de aktioner, som kan fremskynde en progressiv indførelse af et fælles marked på området bygge- og anlægsvirksomhed. På dette grundlag har Kommissionens tjenestegrene organiseret talrige høringer af regeringsagkyndige.

Disse høringer har bekræftet interessen fra alle medlemsstaters delegationer for, at Kommissionen ud over de allerede påbegyndte aktioner, især med henblik på at fjerne hindringer for visse bygningsmaterialer, gennemfører aktioner af mere general art på dette område.

Under disse høringer har de sagkyndige godkendt den selektive problemløsningsmetode, som er blevet foreslået af Kommissionen, og som består i at begrænse aktioner i en første fase til:

- en nærmere beskrivelse af de metoder og fremgangsmåder, der skal gøre det muligt på fællesskabsniveau lidt efter lidt at gøre de nationale prognoser vedrørende udvikling på mellemlangt og langt sigt sammenlignelige på de tre markeder i forbindelse med bygge- og anlægsvirksomheder, dvs. bygninger til boligformål, bygninger til andre formål end beboelse samt anlægsarbejder;
- en nærmere beskrivelse af behovene for harmonisering af de nationale bestemmelser og lovttekster med hensyn til bygge- og anlægsvirksomhed og bygningsmaterialer;

- en koordinering af den indsats i forbindelse med forskning og udvikling, som gøres i de forskellige medlemsstater på bygge- og anlægsområdet, især for så vidt angår nyskabelse, der fremmer en højere grad af industrialisering.

De tre nævnte aktioner menes at være dem, der kan gennemføres lettest, ikke alene af nationale sagkyndige, men også af faglige miljøer. Den kan igangsættes med det samme.

Disse høringer har gjort det muligt:

- at fremdrage hvert emneområdes mangeartethed, og at afstikke baner for forskningen på området midler og metoder;
- at udarbejde et arbejdsprogram. Under hensyntagen til problemernes omfang var det nødvendigt at begrænse programmet til en angivelse af de aktioner, der skal påbegyndes i nærmeste fremtid, og dem, som skal gennemføres i der efter følgende etaper;

Berettigelse af de foreslåede aktioner

Bygge- og anlægsvirksomhederne danner en af de vigtigste sektorer i Fællesskabslandenes industrier. Byggeindustrien er den gren, som beskæftiger den største del af den aktive befolkning, dvs. fra 8 til 10 %. Den bidrager ligeledes med samme andelsprocent i dannelsen af nationalproduktet. Den skriver sig for halvdelen af værdien af de samlede investeringer. Allerede denne størrelsesorden giver en idé om vægten af denne sektor inden for vort økonomiske liv og samfund.

I virkeligheden er betydningen af bygge- og anlægssektoren for det industrielle liv endnu større end de nævnte tal lader formode. Det er vigtigt at tage med i betragtning, at bygge- og anlægssektoren forbruger og anvender meget intensivt, især materialer, halvfabrikata, elementer, materialer til udstyr og maskiner af al slags, som er købt i stort antal hos den producerende industri. Disse indkøb indgår med 40 til 50 % i den endelige produktionsværdi for bygninger og anlægsarbejder; denne andel viser en tendens til stigning sideløbende med den teknologiske udvikling og med de anstrengelser, der går ud på at opnå en højere arbejdsproduktivitet. Deraf følger, at problemerne inden for bygge- og anlægssektoren har stor indflydelse på aktiviteterne inden for de industrigrene, som er underleverandører.

Indførelsen af et fælles marked på området bygge- og anlægsvirksomhed er kun lige blevet påbegyndt. Dette skyldes dels denne sektors karakteristiske data:

- den fremstiller ikke sine varer i serier på en fabrik, men stk. pr. stk. på selve bestemmelsesstedet,
- og den igangsætter et stort antal økonomisk aktive enheder med lille økonomisk omsætning, som er spredt, og som hovedsagelig kommer fra håndværkerfaget. Disse konfronteres med kunder, som stiller vidt forskellige krav, og med en efter sin natur lang produktionscyklus.

På den anden side er denne afgrænsede opdeling af markedet blevet forstærket af det faktum, at entreprenørerne ikke kunne lade sig lede af økonomiske prognoser, der er tilstrækkelige, og som har en rækkevidde og et indhold, der kan sammenlignes fra den ene medlemsstat til den anden. Derudover har forskellene på de nationale bestemmelser vedrørende bygge- og anlægssektoren vist sig at være virkelige hindringer for integrationen af dette marked. Endelig har spredningen af bestræbelserne på teknologisk fornyelse forhindret en maksimal udnyttelse på fællesskabsniveau.

De generelle økonomiske prognoser bekræfter, at denne sektor i løbet af de 10 kommende år vil blive konfronteret med en stadig stigende efterspørgsel. Herudover vil de nye krav vedrørende energiforsyning, miljø og livskvalitet medføre betydelige ændringer i efterspørgselsens karakter.

For at imødekomme dette vil det ikke være muligt at udvide produktionskapaciteten i denne sektor ved simpel forøgelse af arbejdskraften, som under alle omstændigheder er begrænset. Hovedformålet med enhver aktion inden for dette område må være at skabe de grundlæggende betingelser for en produkti-

vitetsstigning, navnlig ved gennemførelsen af et fælles marked. Denne produktivitetstigning forudsætter en gradvis industrialisering af denne sektor.

Der skal således på fællesskabsniveau skabes betingelser, der gør det muligt for denne sektor at få bedre kendskab til den fremtidige udvikling af behovene, end det tidligere har været tilfældet, at rationalisere sine produktionsmetoder og at udvikle nye teknikker. Dette medfører, at der skal gives fortrinsret til de aktioner, som vedrører de nationale prognoser, fjernelse af de tekniske og juridiske hindringer, idet der tages hensyn til igangværende eller planlagte aktioner, og forskningen.

De nationale prognoser

Selv om alle medlemsstater kender en form for prognose på mellemlangt og langt sigt, især for så vidt angår boligbyggeriet og eventuelt også de offentlige arbejder med henblik på infrastrukturen, har hvert land alligevel nogle referencekriterier, som somme tider er meget forskellige, hvilket bevirker, at det er ekstremt vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at opstille en sammenligning mellem de nationale målsætninger.

Derfor er det fremfor alt nødvendigt at udarbejde fælles nomenklaturer og definitioner og at forbedre eller udvikle visse statistiske serier, ved hjælp af hvilke det vil være muligt at sikre de nationale prognoser og deres periodiske ajourføring en tilfredsstillende grad af international sammenlignelighed.

Ved en fællesnomenklatur forstås: samme definition af kriterierne for beskrivelse (type af bygninger, bygherrer, lokalisering), samme definition af kategorier af arbejdet, samme måleenhed og samme frekvens med hensyn til informationer, det drejer sig enten om bygninger til boligformål, bygninger til andre formål end beboelse eller andre anlægsarbejder.

Aktionen på dette område kunne foregå:

— med det samme ved:

- a) at udarbejde fællesnomenklaturer over bygge-måder og bygherrer, udstede fælles definitioner, harmonisere måleenhederne og forelæg-gelsen af data;
- b) at forbedre og udvikle de løbende statistikker for bygge- og anlægsvirksomhed, navnlig for så vidt angår opførelse af bygninger til bolig-formål og til andre formål;

— og i efter hinanden følgende etaper ved:

- a) at fremme udarbejdelsen af nationale prognoser, som bedre og bedre kan sammenlignes fra land til land, vedrørende fremtidig bygge- og anlægsvirksomhed;
- b) at udfolde bestræbelser med henblik på at stille andre oplysninger om denne sektor end de førnævnte til rådighed for Kommissionen for at gøre det muligt for denne at tage initiativer på grundlag af holdbare oplysninger.

Fjernelse af tekniske og juridiske hindringer

Fjernelse af hindringerne for samhandelen omfattes af bestemmelserne i artikel 100 i Rom-traktaten, som forudsætter tilnærmelse af de nationale lovgivninger, hvis forskelligartethed ligger til grund for disse hindringer.

En bestemmelse gående ud på at lægge disse aktiviteter i en fast ramme er blevet vedtaget den 28. maj 1969 i form af et generelt program, som sigter på at fjerne disse tekniske hindringer for handel med industrivarer, og som bl.a. berører byggesektoren.

En anden foranstaltning er blevet vedtaget den 17. december 1969, og denne har til formål at åbne det offentlige marked i hver medlemsstat for varer, der har oprindelse i og kommer fra andre medlemsstater. For så vidt angår bygge- og anlægssektoren vedrører denne bestemmelse materialer, komponenter eller elementer til byggeriet.

En tredje foranstaltning blev truffet den 26. juli 1971:

To direktiver om indskrænkningerne i den frie udveksling af tjenesteydelser med særligt henblik på bygge- og anlægssektoren. Første direktiv vedrører ophævelse af begrænsninger i den frie udveksling af tjenesteydelser på området offentlig bygge- og anlægsvirksomhed og ved tildeling af offentlige bygge- og anlægskontrakter gennem agenturer eller filialer. Det andet direktiv vedrører samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter.

Til trods for denne første række foranstaltninger må det konstateres i dag, at forskelligartetheden i de tekniske forskrifter fortsætter med at bremse udbredelsen af byggemetoder ud over landegrænserne.

Tekniske normer og alle slags forskrifter vedrørende byggeri er gældende i alle lande i Fællesskabet. Overalt og endda på lokalt plan har myndighederne fastsat kriterier særligt for beskyttelse mod brandfare, for

sundhedsbeskyttelse og for opretholdelse af sikkerheden med hensyn til stabiliteten i konstruktionerne.

Alle disse foranstaltninger er vidt forskellige, det være sig i deres princip eller gennem deres obligatoriske eller ikke-obligatoriske karakter på juridisk plan, eller gennem de metoder, der anvendes med henblik på deres gennemførelse.

Problemet er grundlæggende, for man rører her ikke blot ved denne sektors mulighed for at tilpasse sig Fællesskabets geografiske udstrækning, men også ved muligheden for blot at nå hen til en rationel organisation af dens produktion.

Praktisk kunne problemet angribes ved med udgangspunkt i det som forefindes at udarbejde et vist antal konkrete initiativer, hvoraf de vigtigste vil være:

- en kort ordliste over de vigtigste lovmæssige og tekniske termer, som bruges i de nationale love og forordninger om bygge- og anlægsvirksomhed;
- en fortegnelse over de vigtigste nationale bestemmelser på lovgivningsområdet, i bekendtgørelser og på det administrative område, som vedrører bygge- og anlægsvirksomheden;
- en rapport over de funktionskrav og grundlæggende principper, som kan gøres til genstand for kontrol med hensyn til konstruktionernes sikkerhed for de forskellige typer af bygninger og anlæg, der er undersøgt, samt en rapport vedrørende sikring mod brandfaren;
- en europæisk fremgangsmåde vedrørende de tekniske godkendelser af materialer og byggemetoder,

og i senere etaper:

- et aktionsprogram især vedrørende:
  - målkoordinering,
  - varmeisolering,
  - lydisolering,
- de fundamentale tekniske krav, der danner grundlag for al lovgivning på byggeområdet, og midlerne til at udtrykke dem ved fysiske udtryk for ydeevne.

Forskning

Forskningen er en faktor af største betydning såvel for den økonomiske udvikling i sektoren som for aspektet »livskvalitet«; det er et område, på hvilket den på fællesskabsniveau gjorde indsats kunne gøre det muligt — efterhånden som den gør fremskridt —

bedre at definere grundlaget for denne forskning, dens grundlæggende retningslinjer og mere generelt at fremme udviklingen af den del, som tager hensyn til de menneskelige krav.

Den stadige fremkomst af nye materialer, en bedre anvendelse af de traditionelle materialer samt rationalisering i konstruktionsmetoderne kræver umiddelbart en konstant forskningsindsats baseret på samarbejde og har den målsætning at gavne den offentlige anvendelighed i ordets videste betydning. Et aktuelt eksempel er muligheden for at reducere følgerne af energikrisen ved udbredt anvendelse af løsninger, der går ud på termisk isolering af bygningerne.

Ikke mindre gælder, at de mest moderne byggemetoder, der ofte gør anvendelsen af nye materialer nødvendig, burde gøres til genstand for forskning og intensiv udvikling og påbegyndes og gennemføres på fællesskabsplan.

For at nå dette mål bør man fortsætte aktioner af generel art og mere specielle aktioner såsom:

- en angivelse af de forskningsmidler og det forskningspotentielt, som forefindes i medlemsstaterne,
- udarbejdelsen af et fælles klassificeringssystem for de nationale forskningsprojekter,
- undersøgelse af områder af fælles interesse og især de områder, som har at gøre med de tekniske, juridiske hindringer,
- en bedre udbredelse af viden om de fremskridt, som er blevet opnået ved forskningsprojekter af fælles interesse.

Disse aktioner udgør en selektiv fremgangsmåde blandt de aktioner, der i meget større omfang vil blive krævet i forbindelse med den yderligere udvikling af fællesskabsindsatsen i denne sektor.

Konklusion

Dette arbejdsprogram har sin berettigelse i nødvendigheden af at fremme den faktiske gennemførelse af et fælles marked for bygge- og anlægsvirksomhed og at begunstige produktiviteten inden for denne sektor, navnlig gennem den progressive udvikling af industrialiseringen.

Denne udvikling er af grundlæggende betydning, for at denne sektor kan garantere en større kontinuitet i produktion og beskæftigelse, imødekomme de stigende økonomiske og sociale behov og bidrage til stabiliseringen af konjunktursvingningerne inden for vor økonomi.

For at skabe de ovenfor anførte betingelser for påbegyndelse og udvikling opdeles programmet på følgende tre sagsområder, som har fortrinsret:

- stigende sammenlignelighed mellem nationale statistikker og prognoser,
- fjernelse af forskellige tekniske og juridiske hindringer,
- koordinering og udvikling af det tekniske fremskridt.

Hver af disse sagsområder konkretiseres i et vist antal nærmere angivne aktioner, hvoraf nogle egner sig til at blive påbegyndt med det samme og skulle føre til det resultat, at de stadfæstes på kommissionsniveau, som f.eks. aktioner vedrørende terminologi, fortegnelser eller udbredelse af viden. Andre vil føre til formelle forslag, før de forelægges Rådet til godkendelse.

For så vidt angår gennemførelsen i praksis, udgør de foreslåede aktioner normalt et supplement på fællesskabsplan til det arbejde, som gennemføres på nationalt plan, hvilket vil gøre det muligt for programmet som grundlag at støtte sig til bidrag fra sagkyndige i hvert medlemsland i de arbejdsgrupper, som Kommissionen allerede har nedsat, eller som den regner med at nedsætte. Den anmoder også om et samarbejde med erhvervsorganisationer og internationale organisationer, der berøres af de samme problemer.

OFFENTLIGE BYGGE- OG ANLÆGSARBEJDER

*(Offentliggørelse af meddelelser angående offentlige bygge- og anlægsarbejder og tilde-
ling af offentlige arbejder i overensstemmelse med Rådets direktiv 71/305/EØF af
26. juli 1971, udvidet med Rådets direktiv 72/277/EØF af 26. juli 1972)*

FORMULAR TIL BEKENDTGØRELSE AF ENTREPRISER**A. Offentligt udbud**

1. Navn og adresse på den ordregivende myndighed (artikel 16 e)⁽¹⁾:
2. Den valgte udbudsform (artikel 16 b):
3. a) Udførelsessted (artikel 16 c):
  - b) Ydelsernes art og omfang, almindelig karakteristik af arbejdet (artikel 16 c):
  - c) Hvis entreprisen er opdelt i flere afsnit, størrelsesordenen af de forskellige afsnit og muligheden for at afgive bud på et, flere eller samtlige afsnit (artikel 16 c):
  - d) Angivelse af entreprisens formål, når denne også omfatter projektering (artikel 16 c):
4. Eventuelt fastsat udførelsesfrist (artikel 16 d):
5. a) Navn og adresse på den myndighed, til hvilken anmodning om udbudsbetingelser og supplerende dokumenter kan rettes (artikel 16 f):
  - b) Sidste dag for fremsættelse af denne anmodning (artikel 16 f):
  - c) (eventuelt) Det beløb, der skal erlægges for at modtage disse dokumenter, samt betalingsbetingelser (artikel 16 f):
6. a) Sidste dag for modtagelse af bud (artikel 16 g):
  - b) Den adresse, til hvilken de skal fremsendes (artikel 16 g):
  - c) Det eller de sprog, på hvilke de skal affattes (Artikel 16 g):
7. a) Personer, der kan være til stede ved åbningen af buddene (artikel 16 h):
  - b) Dato, klokkeslet og sted for denne åbning (artikel 16 h):
8. (eventuelt) Sikkerhedsstillelse og garantier, som forlanges (artikel 16 i):
9. Væsentlige finansierings- og betalingsbestemmelser og/eller henvisning til de forskrifter, der fastsætter regler herfor (artikel 16j):
10. (eventuelt) Den retlige form, som den sammenslutning af entreprenører, til hvilken entreprisen overdrages, skal have (artikel 16 k):
11. Økonomiske og tekniske minimumskrav, som entreprenøren skal opfylde (artikel 16 l):
12. Frist, inden for hvilken afgiveren af budet er forpligtet til at vedstå sit bud (artikel 16 m):
13. Kriterier, der vil blive lagt til grund ved antagelse af et bud. Andre kriterier end den laveste pris skal nævnes, når de ikke er angivet i udbudsbetingelserne (artikel 29):
14. Andre oplysninger:
15. Dato for afsendelse af bekendtgørelsen (artikel 16 a):

⁽¹⁾ De i parentes anførte artikler henviser til Rådets direktiv 71/305/EØF af 26. juli 1971 (EFT nr. L 185 af 16. 8. 1971, s. 5).

B. Begrænset udbud

1. Navn og adresse på den ordregivende myndighed (artikel 17 a)⁽¹⁾:
2. Den valgte udbudsform (artikel 17 a):
3. a) Udførelsessted (artikel 17 a):
  - b) Ydelsernes art og omfang, almindelig karakteristik af arbejdet (artikel 17 a):
  - c) Hvis udbuddet er opdelt i flere afsnit, størrelsesordenen af de forskellige afsnit og muligheden for at afgive bud på et, flere eller samtlige afsnit (artikel 17 a):
  - d) Angivelse af entreprisens formål, når denne også omfatter projektering (artikel 17 a):
4. Eventuelt fastsat udførelsesfrist (artikel 17 a):
5. (eventuelt) Den retlige form, som den sammenslutning af entreprenører, til hvilken entreprisen overdrages, skal have (artikel 17 a):
6. a) Sidste dag for modtagelse af anmodninger om deltagelse (artikel 17 b):
  - b) Den adresse, til hvilken de skal fremsendes (artikel 17 b):
  - c) Det eller de sprog, på hvilke de skal affattes (artikel 17 b):
7. Sidste dag for afsendelse af opfordringer til at afgive bud (artikel 17 c):
8. Oplysninger om entreprenørens egne forhold samt de økonomiske og tekniske minimumskrav, som han skal opfylde (artikel 17 d):
9. Kriterier, der vil blive lagt til grund ved antagelse af et bud, når de ikke er nævnt i opfordringen til at afgive bud (artikel 18 d):
10. Andre oplysninger:
11. Dato for afsendelse af bekendtgørelsen (artikel 17 a):

⁽¹⁾ De i parentes anførte artikler henviser til Rådets direktiv 71/305/EØF af 26. juli 1971 (EFT nr. L 185 af 16. 8. 1971, s. 5).

Offentligt udbud

1. Hoofdingenieur-Directeur van de Provinciale Waterstaat van Friesland, repræsenterende Waterschap Eastergoa's Sédiken, Tweebakmarkt 27, NL-Leeuwarden.
2. Offentligt udbud i henhold til Uniform Aanbestedingsreglement.
3. a) Kommunen Westdongeradeel.
b) Forhøjelse af havdiget, Oost-Holwerdepolder-Wierum (udbudsbetingelse nr. 674, regnskabsåret 1974), længde ca. 6,2 km med tilhørende arbejder.
Arbejdet omfatter bl.a.:
Optagning og oplagring af brostensbelægning ca. 61 750 m².
Optagning og bortkørsel af slik, mudder og bløde jordlag ca. 59 800 m³.
Udgravning og pålægning af muldjord, ler og slikholdigt sand ca. 260 000 m³.
Levering og pålægning af sand ca. 1 152 500 m³.
Levering og pålægning af minebrudsten 15 750 t.
Levering og pålægning af kobberslakkeblokke ca. 53 325 m².
Levering og pålægning af plastikdug ca. 51 000 m².
Levering og pålægning af asfaltbeton 53 680 t.
Pålægning af brostensbelægning i ler ca. 23 400 m².
Levering og pålægning af grusasfaltbeton til vejbelægninger 13 640 t.
c)
d)
4. Tidsfristen for udførelsen udgør 150 kalenderuger, og vedligeholdelsesperioden udgør 6 måneder.
5. a) Se punkt 1.
b)
c) Mod betaling af Hfl 125,— pr. sæt udbudsmateriale, inklusive moms, eller tilsendes franko efter modtagelse af et underskrevet giroindbetalingskort, en bankcheck eller en postanvisning på Hfl 119,—. Beløbet refunderes ikke.
6. a) 27. maj 1975, inden kl. 11.00.
b) Som punkt 1.
c) Nederlandsk.
7. a) Offentlig.
b) 27. maj 1975 kl. 11.00, adresse som punkt 1.
- 8.
9. Betaling hver fjerde uge i overensstemmelse med det udførte arbejde, efter at der er stillet en sikkerhed på 5% af entreprisesummen.
- 10.
11. Den bydende skal inden en uge efter at have modtaget opfordring hertil bevis sin økonomiske og tekniske kapacitet ved at give følgende oplysninger:
  - Et bevis for at virksomheden er optaget i det faglige register;
  - En bankerklæring, hvoraf virksomhedens økonomiske kapacitet fremgår;
  - En erklæring om virksomhedens samlede omsætning og omsætningen ved bygge- og anlægsarbejder i de seneste tre regnskabsår;
  - En liste over de arbejder, virksomheden har udført i løbet af de seneste fem år, værdien af disse arbejder, tid og sted for udførelsen samt angivelse af bygherren.
12. 30 dage efter dagen for åbningen af buddene.
13. Ved bedømmelse af, om en bydende kommer i betragtning ved accepttildeling, vil der blive taget hensyn til, om han har erfaring med udførelsen af lignende arbejder.
14. Oplysninger vil blive givet tirsdag den 13. maj 1975 kl. 9.30 til 12.00 og fra kl. 13.30 til kl. 17.00 på kontoret hos Provinciale Waterstaat, Tweebakmarkt 27, Leeuwarden.
En liste med disse oplysninger ligger til gennemsyn og kan af interesserede fås udleveret gratis efter onsdag den 14. maj 1975 hos Provinciale Waterstaat.
15. 16. april 1975.

Offentligt udbud

1. Rijkswaterstaat, directie Sluizen en Stuwen, Maliebaan 31, NL-Utrecht.
2. Offentligt udbud i henhold til Uniform Aanbestedingsreglement.
3. a) Kommunen Uithuizermeeden.
  - b) Udbudsbetingelse nr. HSD 130/1975: Anlæg af en kajmur med tilhørende arbejder i Eemshaven.
Arbejdet omfatter bl.a.:
    - Nedramning af stålspunsvæg: 4 200 tons;
    - Levering og nedramning af forspændte betonpæle 40 x 40 cm: 37 000 m;
    - Levering og støbning af beton til armerede betonkonstruktioner: 13 250 m²;
    - Forarbejdning af armeringsjern FeB 40 HK/NR: 1 400 tons;
    - Levering og forarbejdning af stål- og støbejernsdele: 550 tons;
    - Udgravning og pålægning af sand: 675 000 m³;
    - Levering og pålægning af fosforslagger: 60 000 tons;
    - Etablering af vejbelægninger: 6 350 m².
  - c)
  - d)
4. Arbejdet skal afleveres 120 uger efter accept.
5. a) Udbudsbetingelserne fås under henvisning til HSD 130/1975 hos Het Havenschap Delfzijl, Handelskade West 10, Delfzijl. (tlf.: 05960-14966).
Udbudsbetingelserne ligger efter den 29. april 1975 til gennemsyn hos:
  - Havenschap Delfzijl, Handelskade West 10, Delfzijl;
  - Rijkswaterstaat, directie Sluizen en Stuwen, Maliebaan 31, Utrecht.

Oplysning gives af Rijkswaterstaat, directie Sluizen en Stuwen, Maliebaan 31, Utrecht, fredag den 16. maj 1975 fra kl. 9.00 til kl. 10.30 og fra kl. 14.00 til kl. 16.00.

Dokumenter indeholdende disse oplysninger ligger fra samme dato til gennemsyn på denne adresse og hos Rijkswaterstaat, directie Sluizen en Stuwen, Maliebaan 31, Utrecht.
- b) Efter mandag den 21. april 1975.
  - c) Prisen på udbudsbetingelserne Hfl 50.— (inklusive moms og forsendelsesomkostninger). Indbetaling til Havenschap Delfzijl, Delfzijl, efter modtagelse af faktura.
6. a) Fredag den 30. maj 1975 inden kl. 11.00.
  - b) Se punkt 1.
  - c) Nederlandske.
7. a) Åbningen af buddene er offentlig.
  - b) Fredag den 30. maj 1975 kl. 11.00, adresse som punkt 1.
- 8.
9. Betaling hver fjerde uge af det forfaldne beløb i takt med arbejdets fremskriden, efter at der er stillet en sikkerhed på 5% af entreprisesummen.
- 10.
11. Den bydende skal inden en uge efter at have modtaget opfordring hertil bevise sin økonomiske og tekniske kapacitet ved at give følgende oplysninger:
  - Bevis for virksomhedens optagelse i det faglige register;
  - En bankerklæring, der viser virksomhedens økonomiske kapacitet;
  - En erklæring om virksomhedens samlede omsætning og omsætningen ved bygge- og anlægsarbejder i de seneste tre regnskabsår;
  - En liste over de arbejder, virksomheden har udført i løbet af de seneste fem år, værdien af disse arbejder, tid og sted for udførelsen samt angivelse af bygherren.

Ved bedømmelse af om en bydende kommer i betragtning ved accepttildelingen, vil der blive taget hensyn til om han er i besiddelse af erfaring med udførelsen af lignende arbejder.
12. 30 dage efter dagen for åbningen buddene.
13. Den bydende må kunne bevise, at han har erfaring med udførelsen af lignende arbejder.
- 14.
15. 15. april 1975.

Offentligt udbud

1. Rijkswaterstaat, directie Noord-Brabant, Waterstraat 16, NL-'s-Hertogenbosch.
2. Offentligt udbud i henhold til Uniform Aanbestedingsreglement.
3. a) Kommunen Eindhoven.
  - b) Udbudsbetingelser nr. NB 1677: Udførelse af jordarbejder og vejbelægninger i forbindelse med anlæg af en overkørsel med tilslutningsveje på hovedvej 67 over rundkørslen Leenderheide, med tilhørende arbejder. Arbejdet omfatter blandt andet:
    - Opbrydning af ca. 38 500 m² asfaltbelægning;
    - optagning og genopsættelse af ca. 2 300 m autoværn;
    - udgravning og pålægning af ca. 45 000 m³ jord;
    - ca. 3 700 m² brolægning;
    - levering og forarbejdning af ca. 250 000 m³ sand, 45 000 tons asfaltbeton, 13 500 m vejafstribring og 3 300 m autoværn.
  - c)
  - d)
4. 80 uger.
5. a) Udbudsbetingelserne fås under henvisning til nr. NB 1677 efter torsdag den 1. maj 1975 hos Staatsuitgeverij, Christoffel Plantijnstraat 1, 's-Gravenhage, Nederlandene, (tlf.: 070-814511).
Udbudsbetingelserne ligger efter torsdag den 1. maj 1975 til gennemsyn hos:
  - Ministerie van Verkeer en Waterstaat, Plesmanweg 1, 's-Gravenhage;
  - Hoofddirectie van de Waterstaat, Koningskade 4, 's-Gravenhage;
  - de Rijkswaterstaat, directie Noord-Brabant, Waterstraat 16, 's-Hertogenbosch.
 Oplysninger gives af Rijkswaterstaat, directie Noord-Brabant, Waterstraat 16, 's-Hertogenbosch, torsdag den 15. maj 1975 fra kl. 10.00 til kl. 12.00 og fra kl. 14.00 til kl. 16.00. Dokumenter indeholdende oplysninger ligger til gennemsyn samme sted fra denne dato.
Kopi af oplysningerne kan på anmodning fås gratis samme sted.
  - b)
  - c) Prisen for udbudsbetingelserne: Hfl 17,60 (inklusive BTW (moms), eksklusive forsendelsesomkostninger). Indbetaling til Staatsuitgeverij, Christoffel Plantijnstraat 1, 's-Gravenhage, efter modtagelse af faktura.
  6. a) Torsdag den 9. maj 1975 inden kl. 11.00.
    - b) Se punkt 1.
    - c) Nederlandske.
  7. a) Åbningen af buddene er offentlig.
    - b) Torsdag den 29. maj 1975 kl. 11.00. Se punkt 1.
  - 8.
  9. Betaling hver fjerde uge i overensstemmelse med det udførte arbejde efter at der er stillet en sikkerhed på 5 % af entreprisesummen.
  - 10.
  11. Den bydende skal inden en uge efter at have modtaget opfordring hertil bevise sin økonomiske og tekniske kapacitet ved at give følgende oplysninger:
    - et bevis for, at virksomheden er optaget i det faglige register;
    - en bankerklæring, hvoraf virksomhedens økonomiske kapacitet fremgår;
    - en erklæring om virksomhedens samlede omsætning og dens omsætning i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder i de seneste tre regnskabsår;
    - en liste over de arbejder, virksomheden har udført i løbet af de seneste fem år, værdien af disse arbejder og tid og sted for udførelsen samt angivelse af bygherren.
  12. 30 dage efter dagen for åbningen af buddene.
  13. Den bydende må kunne bevise, at han har erfaring med udførelsen af lignende arbejder.
  - 14.
  15. 17. april 1975.

Begrænset udbud

1. Service des Travaux Immobiliers et Maritimes de Rochefort, B.P. 216 — F-17308 Rochefort — tlf.: 99.06.00.

2. Begrænset udbud. Alternative bud er tilladte.

3. a) Ecole des Fourriers — F-17300 Rochefort s/Mer.

b) De udbudte arbejder omfatter hovedsagelig opførelse af i alt 9 kasernebygninger. Bebygget bruttogrundareal ca. 7300 m². De samlede arbejder er vurderet til i alt 8 500 000 F.

c) Arbejdet opdeles i følgende 2 afsnit:

Første byggeafsnit i fast ordre: Hele området og 6 bygninger. Andet byggeafsnit i betinget ordre: 3 bygninger. Arbejdet er fordelt på fagentrepriser som følger:

Entreprise nummer 1 — jordarbejde, fundering, råbyggeri

Entreprise nummer 2 — tætningsarbejde, varmeisolerings af tag, tætningsarbejde i forbindelse med sanitære installationer, zinkarbejde

Entreprise nummer 3 — metalarbejde, klejnsmedearbejde, overdækning af gallerier, glarmesterarbejde

Entreprise nummer 4 — snedkerarbejde, dørkarme og vinduesrammer, køkkeninventar

Entreprise nummer 5 — blikkenslagerarbejde, sanitære installationer, lodrette afløb

Entreprise nummer 6 — gipsarbejde, skillevægge, lydisolerede lofter, varmeisolering af murene

Entreprise nummer 7 — varmeanlæg, varmtvandsforsyning

Entreprise nummer 8 — indvendige elektriske installationer, udvendig belysning

Afsnit nummer 9 — gulvbelægning

Afsnit nummer 10 — malerarbejde

Afsnit nummer 11 — diverse vej- og ledningsnet

Afsnit nummer 12 — haver, beplantning.

De entreprenører, som ansøger om tildeling af hovedentreprisen, skal afgive bud på alle entrepriserne. De entreprenører, som ansøger om tildeling af en underentreprise, kan indsende deres bud til entreprenører, som ansøger om tildeling af hovedentreprisen, eller de kan indsende dem til den udbydende myndighed.

d)

4. Arbejdet skal udføres inden for en frist på højst 20 måneder.

5. Entreprisekontrakten vil blive udbudt som hovedentreprise til en hovedentrepriser eller til en sammenslutning af virksomheder med solidarisk ansvar.

6. a) 15. maj 1975.

b) Service des Travaux Maritimes, adresse som under punkt 1.

c) Fransk.

7. Inden 30. juni 1975.

8. Entreprisekontrakten kan kun afsluttes med virksomheder, som kan fremlægge referencer fra arbejder udført for nylig af en størrelsesorden og teknisk karakter, som i det mindste svarer til det udbudte arbejde, og som er udført med tilfredsstillende resultat. Formularer til oplysningssekemaer kan fås ved henvendelse til den under punkt 1 nævnte adresse.

9. Ved bedømmelsen af buddene tages der især hensyn til: Ydernes pris, projektets tekniske værdi, ansøgernes faglige kvalifikationer og finansielle kapacitet, udførelsesfrist.

10.

11. 16. april 1975.

Begrænset udbud⁽¹⁾

1. Neue Heimat NRW, Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgesellschaft mbH, Projektgruppe Duisburg, D 4 Düsseldorf — Vagedesstraße 1.
2. Beschränkte Ausschreibung mit vorangehendem öffentlichen Teilnahmewettbewerb gemäß Verdingungsordnung für Bauleistungen — Teil A (VOB/A).
3. a) 41 Duisburg — Nordrhein-Westfalen, Bundesrepublik Deutschland.
b) Neubau eines multifunktionalen Gebäudes für die Stadt Duisburg und die Neue Heimat NRW, Düsseldorf, mit 314 200 m³ umbautem Raum mit max. 22 Geschossen.
Die Bauleistungen umfassen die Arbeiten zur Erstellung des Rohbaues einschließlich der erforderlichen Wasserhaltungsarbeiten.
Unterirdischer Park und Erschließungsbereich mit Straßen und 540 Einstellplätzen.
Gewerbliche Nutzflächen mit 3 800 m²
Verwaltungsnutzflächen mit 25 600 m²
Wohnflächen mit 8 700 m² in 149 Wohnungen.
c) Die Leistungen werden nicht in Lose aufgeteilt.
d)
4. Ca. 23 Monate, Beginn der Arbeiten 4. Quartal 1975.
5. Bietergemeinschaften sind zugelassen.
6. a) 5. Mai 1975.
b) Siehe Ziffer 1.
c) Deutsch.
7. 1. Hälfte Juni 1975.
8. Es sollen sich nur solche Bieter- und Bietergemeinschaften bewerben, die allein in der Lage sind, Arbeiten dieser Größenordnung nach den neuesten Methoden und den anerkannten Regeln der Bautechnik durchzuführen.
Der Nachweis der Fachkunde, Leistungsfähigkeit und Zuverlässigkeit ist wie folgt zu führen:
— Erklärung über den Gesamt- und Bauumsatz der letzten drei Geschäftsjahre.
— Auflistung der in den letzten drei Jahren erbrachten gleichartigen oder ähnlichen Bauleistungen nach Art und Ort, mit Angabe des Auftragswertes (Kosten, umbauter Raum) und des Auftraggebers bzw. Architekten.
Bei Arbeitsgemeinschaften den selbst erbrachten Teil angeben.
— Auflistung der zur Ausführung der Leistungen zur Verfügung stehenden Baugeräte und Maschinen.
— Erklärung über die jahresdurchschnittlich während der letzten drei Jahre vorhandenen Arbeits- und Führungskräfte. Das zur Verfügung stehende Personal muß in ausreichender Anzahl die deutsche Sprache in Wort und Schrift beherrschen und mit den einschlägigen geltenden gesetzlichen Bestimmungen, den Normen, technischen Vorschriften und Richtlinien nachweislich vertraut sein.
Die Neue Heimat NRW behält sich vor, die finanzielle und wirtschaftliche sowie die technische Leistungsfähigkeit des Bewerbers durch weitere Nachweise zu überprüfen.
— Bescheinigung über die Eintragung in das zuständige Berufsregister.
9. Der Zuschlag wird nach § 25 VOB/A auf das Angebot erteilt, das unter Berücksichtigung aller technischen und wirtschaftlichen Gesichtspunkte als das annehmbarste erscheint.
10. Anspruch auf Beteiligung am Wettbewerb besteht nicht. Zwischenzeitliche Auskunft, ob dem Teilnahmeantrag entsprochen wird, kann nicht gegeben werden.
11. 20. April 1975.

⁽¹⁾ Se Rådets direktiv 71/305/EØF, artikel 12, stk. 3, og artikel 15 (EFT nr. L 185, af 16. 8. 1971, s. 8).

Begrænset udbud (1)

1. Neue Heimat NRW, Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgesellschaft mbH, Projektgruppe Duisburg, D 4 Düsseldorf — Vagedesstraße 1.
2. Beschränkte Ausschreibung mit vorangehendem öffentlichen Teilnahmewettbewerb gemäß Verdingungsordnung für Bauleistungen — Teil A (VOB/A).
3. a) 41 Duisburg — Nordrhein-Westfalen, Bundesrepublik Deutschland.
b) Neubau eines multifunktionalen Gebäudes für die Stadt Duisburg und die Neue Heimat NRW, Düsseldorf, mit 314 200 m³ umbautem Raum mit max. 22 Geschossen.
Die Bauleistungen umfassen die Arbeiten zur Erstellung der Klima- und Kälteanlagen, Klimadecke und integrierte Beleuchtung, allgemeine Elektroinstallation (Stark- und Schwachstrom).
Unterirdischer Park und Erschließungsbereich mit Straßen und 540 Einstellplätzen.
Gewerbliche Nutzflächen mit 3 800 m²
Verwaltungsnutzflächen mit 25 600 m²
Wohnflächen mit 8 700 m² in 149 Wohnungen.
c) Es handelt sich um drei getrennte Angebote.
d)
4. Die Gesamtbauzeit beträgt ca. 3 Jahre. Beginn der Betriebstechnik im 1. Quartal 1976. Die Ausführungsfrist beträgt ca. 30 Monate synchron zum Bauablauf.
5. Bietergemeinschaften sind zugelassen.
6. a) 5. Mai 1975.
b) Siehe Ziffer 1.
c)
7. 1. Hälfte Juni 1975.
8. Es sollen sich nur solche Bieter- und Bietergemeinschaften bewerben, die allein in der Lage sind, Arbeiten dieser Größenordnung nach den neuesten Methoden und den anerkannten Regeln der Bautechnik durchzuführen.
Der Nachweis der Fachkunde, Leistungsfähigkeit und Zuverlässigkeit ist wie folgt zu führen:
— Erklärung über den Gesamt- und Bauumsatz der letzten drei Geschäftsjahre.
— Auflistung der in den letzten drei Jahren erbrachten gleichartigen oder ähnlichen Bauleistungen nach Art und Ort, mit Angabe des Auftragswertes und der Art der ausgeführten Systeme und des Auftraggebers bzw. Architekten.
Bei Arbeitsgemeinschaften den selbst erbrachten Teil angeben.
— Auflistung der zur Ausführung der Leistungen zur Verfügung stehenden Baugeräte und Maschinen.
— Erklärung über die jahresdurchschnittlich während der letzten drei Jahre vorhandenen Arbeits- und Führungskräfte. Das zur Verfügung stehende Personal muß in ausreichender Anzahl die deutsche Sprache in Wort und Schrift beherrschen und mit den einschlägigen geltenden gesetzlichen Bestimmungen, den Normen, technischen Vorschriften und Richtlinien nachweislich vertraut sein.
Die Neue Heimat NRW behält sich vor, die finanzielle und wirtschaftliche sowie die technische Leistungsfähigkeit des Bewerbers durch weitere Nachweise zu überprüfen.
— Bescheinigung über die Eintragung in das zuständige Berufsregister.
9. Der Zuschlag wird nach § 25 VOB/A auf das Angebot erteilt, das unter Berücksichtigung aller technischen und wirtschaftlichen Gesichtspunkte als das annehmbarste erscheint.
10. Anspruch auf Beteiligung am Wettbewerb besteht nicht. Zwischenzeitliche Auskunft, ob dem Teilnahmeantrag entsprochen wird, kann nicht gegeben werden.
11. 20. April 1975.

(1) Se Rådets direktiv 71/305/EØF, artikel 12, stk. 3, og artikel 15 (EFT nr. L 185, af 16. 8. 1971, s. 8).

Begrænset udbud (1)

1. Wasser- und Schifffahrtsdirektion Hannover, D 3 Hannover, Am Waterlooplatz 5, Postfach 6307, Tel.: (05 11) 1 61 31, App. 489 bzw. 488.
2. Beschränkte Ausschreibung nach öffentlichem Teilnahmewettbewerb (nicht offenes Verfahren).
3. a) Herringhausen, Landkreis Osnabrück.
b) Neubau der Brücke Nr. 51 im Zuge der B 51 über den Mittellandkanal (Kanal-km 54,356).
Überbau: Schiefe Deckbrücke aus WT-Stahl bzw. aus Spannbeton, Lastenklasse 60 nach DIN 1072, Stützweite 61,35 m, Breite 15,00 m, Fahrbahn mit Asphaltbelag, verzinktes Stahl-Geländer mit Anstrich.
Widerlager aus Stahlbeton mit Gründung auf Stahlbetonrammpfählen.
Uferspundwände von insg. 76,00 lfd. m mit Bohlenlängen (Larsen 21) von 9,00/8,00 m.
Hilfsfundamente aus Stahlbeton
Abbrucharbeiten: Ausschwimmen des z. Z. vorhandenen Stahlüberbaues (Deckbrücke) mit Stahlbeton-Verbundplatte einschl. Abbruch der Platte sowie Beseitigung von Widerlagerteilen aus Stahlbeton.
- c) Nein.
- d) Ideenwettbewerb bzgl. des neuen Brückenbauwerkes mit Lieferung der statischen und zeichnerischen Unterlagen.
4. Fertigstellung bis 31. Dezember 1976.
5. Hauptunternehmer—Subunternehmer—Verhältnis.
6. a) 6. Mai 1975.
b) Wasser- und Schifffahrtsdirektion Hannover, D 3 Hannover, Am Waterlooplatz 5.
c) Deutsch.
7. 22. Mai 1975.
8. Bewerber müssen auf dem Gebiet des Brückenbaues gründliche Erfahrungen und Kenntnisse besitzen. Nachweise durch Referenzen.
9. Der Zuschlag erfolgt nach § 25 VOB/A auf das unter Berücksichtigung aller technischen und wirtschaftlichen Gesichtspunkte annehmbarste Angebot.
- 10.
11. 21. April 1975.

(1) Se Rådets direktiv 71/305/EØF, artikel 12, stk. 3, og artikel 15 (EFT nr. L 185, af 16. 8. 1971, s. 8).

Supplerende oplysninger

Ministère de la Defense, Direction des Travaux du Génie de Versailles, 2, rue des Reservoirs,
F - 78013 Versailles

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 78 af 9. 4. 1975, s. 15 — Begrænset udbud)

Vedr.: SATORY-kaserne, F - Versailles (Yvelines).

6. a) *I stedet for:* »25. april 1975«,
læses: »5. maj 1975«.
